

“නිරස තරණ” යනු ඔස්ට්‍රේලියානුවා සිංහල ලේඛකයන්ගේ කෙටිකතා වස්තුවකි. මෙම කෙටි කතා වස්තුව ප්‍රකාශනයට පත් කරමින් නිව් සමන් වේල්සයේ සංස්ථාපිත සිංහල සංස්කෘතික හමුදා තවත් ඉදිරි පියවරක් තබා ඇත.

මේ සංග්‍රහයට කෙටි කතා පහළොවක් ඇතුළත්ය. ඉන් කතා අටකම සිසිනි නගරයේ සිංහල ලේඛක ලේඛිකාවන්ගේය. කතා පහක්ම රචනා කර ඇත්තේ මෙල්බර්න් පුරවරයේ සිංහලයන් විසිනි. එක් කතාවක් දක්වන නමුත් ද තවත් කතාවක් පරන නව ලැබී ඇත. මේ අනුව ‘නිරස තරණ’ ඔස්ට්‍රේලියාවේ විවිධ නියෝජනය කරන සිංහල ලේඛක ලේඛිකාවන්ගේ නිර්මාණ සංග්‍රහයක් ලෙස හැඳින්වීම වරදක් නැත.

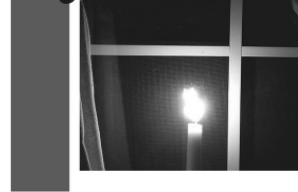
මේ කෙටි කතා බොහෝමයක් ම මෙරට වාසය කරන අපේ අත්දැකීම් පදනම් කරගෙන නිර්මාණය වන්නේය.

ශ්‍රියානි පෙරේරාගේ “පුතාට මනමාලියක්” මෙරටදී තම පුතාට විවාහයක් කර දීමට යන්න දරන අමුසැමියම් යුවලක් තමන්ගේ තරණ වියේ අත්දැකීමක් සිහිකරමින් දෙරට අතර පවතින සමාජ සංස්කෘතික ගැටුම නිරූපණය කරන්නකි. සුනිල් ගෝවින්දගේ ලියූ “කළු කෙස් කළු” තම දියණියගේ කළු කොන්ඩයට උසුලූ විසුළු කිරීමෙන් කලකිරීමට පත් පියෙකුගේ චිත්ත ස්වභාවය මෙරට පරිසරය සමඟ ගටා පෙන්වන පුවතකි. පියසේන පට්ටිආරච්චිගේ “උත්තම පුරුෂයා” ඔස්ට්‍රේලියාවේ සිට නිවාඩුවකට මව්බිමට ගිය අයකු තම උපන් ගමේදී ගම්මුත්තේ දුක් දොමනස් දැක කම්පාවන අවස්ථාවක් විදහා දක්වයි. මලි දිසානායකගේ “කෙටියෙන් කියන කතාවක්” මෙරට දිවි ගෙවන අපේ එදිනෙදා ජීවිතයේ හැලහැස්වීම් මාලාවක් එක්තරන් කිරීමට දැරූ ප්‍රයත්නයකි. ලක්ෂ්මන් රත්දේණිය ලියූ “කප්පුවහස් කල්පෙරුම් පුරාණෙන” නිවාඩුවකට ලංකාවට යාමට සැරසෙන ලාංකික පවුලක් උපහාසාත්මකව නිරූපනය කළ පුවතකි. ලක්ෂ්මන් කොඩිතුටුන්කුගේ “කොස් ඇට මියා” කතාවට මෙරට සමාජය කෙලින්ම පාදක නොවුවද ඉංග්‍රීසීන් අනුකරණයට තරත්කරන ඉහල සමාජයේ විස්සර්ත්වය ගෙරට වාසය කරන මියෙකුගේ ඇසින් දැක්වීමට දැරූ උත්සහයකි. යුජේකා ඉනෝමලි ප්‍රනාන්දුගේ “සත් දිනෙන් මොහොතක්” මෙරටට පැමිණ ගෙනහල කළබලකාරී ජීවන රටාව නිසා මතු වන

කායික මානසික නොසන්සුන්තාවය කෙරෙහි අපගේ අවධානය යොමු කරයි. සුනාමිණී තේරන් ගේ “අපේ කාලයේ කතාවක්” මෙරටට පැමිණි තම ද දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය සඳහා වෙනෙසෙන බිරිඳගේ හැසිරීම් තුළින් මානසික ස්වභාවය පෙන්නුම් කරයි. පුෂ්පිකා ගමගේ ලියූ “අනිමි වූ සෙනෙහස” රැකියාව අනිමි වීම නිසා ජීවන බර කරට වැටුණ පවුලක බිරිඳ තනනම් ආදරයක් සොයා ගැනීම නිසා පවුලකට

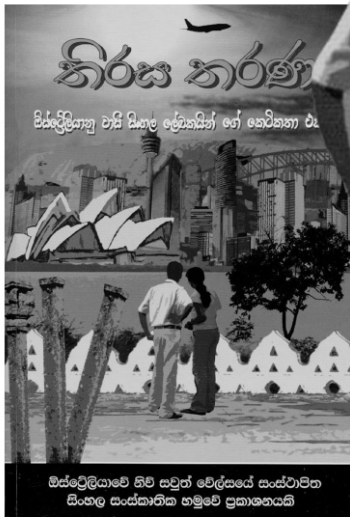
වාසයට පැමිණි මාතාවකගේ දක්වන චිත්ත ස්වභාවය සදහා සිතනවිට ලක් කරන පුවතකි. මෙරට පැමිණියත් මව්බිමේ සිරිත් විරිත් වලට මැදි වී ජීවන සටනට උරදෙන පවුලක කතාව දෙබසක් මාර්ගයෙන් හුවා දැක්වීමට දැරූ තැනක් ලෙස ශ්‍යාමා රත්නායක ලියූ “සිරිත් විරිත්” හැඳින්විය හැකිය. රසික සූරියආරච්චිගේ “ආගන්තුක සන්කාරය” ද මෙරටට පැමිණ

පැනිකඩ

“නම මාතෘ භාෂාවෙන් ලිවීම සහ කියවීම ඉතා වැදගත් වූද අත්‍යවශ්‍ය වූද, සංස්කෘතිකමය ක්‍රියාවක් වන අතර එයට සුළු ජන කොටස් අතර විශේෂ වූ වැදගත්කමක් ඇත. එසේ වුවද ඒ සාහිත්‍යමය ක්‍රියාවන් එම සංස්කෘතියෙන් හෝ ප්‍රජාවෙන් පිටතට රැගෙන යාමට නම්, ඒ ලේඛකයන්ගෙන් කොටසක් හෝ ඉංග්‍රීසියෙන් ලිවීම හෝ ඉංග්‍රීසි පරිවර්තනය කිරීම වැදගත් වේ. ඉංග්‍රීසිය යනු ඔස්ට්‍රේලියාවේ දී වඩා පුළුල් වූ පාඨකයන් වෙත ලඟාවීමේ ක්‍රමයයි.”

“නිරස තරණ”

ඔස්ට්‍රේලියාවේ නිව් සමන් වේල්සයේ සංස්ථාපිත සිංහල සංස්කෘතික හමුදා ප්‍රකාශනයකි

අනුරු සාලිත ගනේවත්ත

අත්වූන සෝබර ඉරණම කෙරෙහි අපගේ අවධානය යොමු කරයි. වම්ලා කොතලාවලගේ “පත්වත්තාපය” මෙරට දුබලව දිවි ගෙවන වැඩිහිටියෙකු අතින් ජීවිතයේ හැල හැස්වීම් සිහිකරන ආවර්ජනයකි. ජෛලිටන් පීරිස් ලියූ “සිසිනි පුරයට ශිෂ්‍යත්වයක්” ආචාර්ය උපාධියක් සඳහා ශිෂ්‍යත්වයක් ලැබ සිසිනි විශ්ව විද්‍යාලයට පැමිණ සරසවි ඇදුරකු මෙරට ජීවිතය දකින අසුරු ගෙනහැර පාන වෘතාන්තයකි. උඩගේ වික්‍රමසේන ලියූ “අමුත්තන් මැද” යන ඉසුරු සොයා මෙරට පැමිණීමට සිතූ පුද්ගලයෙකුගේ එම අරමුණ ඉටුකරගන්නා තෙක් සෑම පියවරක්ම අනුසිලිවේලින් කියාපාන කතාවකි. සමන් මහානාම දිසානායකගේ “දෙවි ලොව ගමන” සුරලොවක් යයි සිතමින් මෙරට ද දැරුවත් සමඟ

සිංහලයන්ගේ දෛනික දිවි පෙවෙන් අවස්ථාවක් නිරූපනය කරයි.

විවිධ කුසලතා ඇති ලේඛක ලේඛිකාවන් පිරිසක් මෙන් ම නොද කෙටි කතාවලට වස්තු විය හැකි අත්දැකීම් ද මෙරටින් උකහා ගත් පිරිසක් ද ඉන්නා බව මේ කතා කියවීමේ දී පෙනී යයි. එහෙත් මේ නිර්මාණ පිළිබඳ ඇතැම් මේ නිර්මාණ පොතට ඇතුළත් කර නැත. එවන් ඇතැම් මෙන්ම වසර කිහිපයක සිට ඔස්ට්‍රේලියාවේ සිංහල උප සංස්කෘතියක් නිර්මාණය කිරීමට යන්න දරන මෙරට වසන සිංහල ලේඛකයන්ගේ කාර්යභාරය පිළිබඳ හැඳින්වීමක් ද ඇතුළත් වූයේ නම් මෙම කෙටි කතා සංග්‍රහයේ අගය වැඩි වන්නට ඉඩ තිබිණ.

‘නිරස සරණ’ නිර්මාණ සංග්‍රහයට පෙරවදනක් සපයන සිසිනි විශ්වවිද්‍යාලයේ ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනයේ ආචාර්ය සෝනියා මයාක් (SONIA MYCAK) පහත දැක්වෙන කියුම මා උපුටා ගන්නේ එය සිංහලයට පරිවර්තනය කළ රසික සූරියආරච්චි ගේ ලිපියෙනි.

“නම මාතෘ භාෂාවෙන් ලිවීම සහ කියවීම ඉතා වැදගත් වූද අත්‍යවශ්‍ය වූද, සංස්කෘතිකමය ක්‍රියාවක් වන අතර එයට සුළු ජන කොටස් අතර විශේෂ වූ වැදගත්කමක් ඇත. එසේ වුවද ඒ සාහිත්‍යමය ක්‍රියාවන් එම සංස්කෘතියෙන් හෝ ප්‍රජාවෙන් පිටතට රැගෙන යාමට නම්, ඒ ලේඛකයන්ගෙන් කොටසක් හෝ ඉංග්‍රීසියෙන් ලිවීම හෝ ඉංග්‍රීසි පරිවර්තනය කිරීම වැදගත් වේ. ඉංග්‍රීසිය යනු ඔස්ට්‍රේලියාවේ දී වඩා පුළුල් වූ පාඨකයන් වෙත ලඟාවීමේ ක්‍රමයයි.”

කවි කොළය

අහුනද? සුසානෝ ඉරුවරු එහෙව් රවේ
ලොඩ වුනු පුවත අහලා සේවෙට නාපු
දුන් උත්තරය පිළබඳ විනිසුරු මැතිද
මසුරන් වටිනා එක නම් හරි හැබැමය

දෙන්නට කලින් කාටත් කෝටුවෙ පාර
උපදේසයක් දෙන එක යුතුකමක්මය
හිට ගෙන කරන එක ලොකු ලොකු අය කවුරුත්
පොඩි අය කරන්නේ හායිසෙන් දුව දුවය

වෙන්තසිංහ